

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 77.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

SPORTUL

4 pagini
30 bani

ANUL XXVI - Nr. 969 (6403)

ZIAR AL

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Mărti 21 iulie 1970

FOTBALIȘTI ȘI ANTRENORII ROMÂNI SE BUCURĂ DE O FRUMOASĂ APRECIERE ÎN TURCIA

Zilele trecute am primit la redacție o scrisoare din partea confratelui nostru, dl. Sevincil de la ziarul turc „Son Hevadis”. Printre altele, ni se face cunoscut că antrenorul român Dumitru Teodorescu (care a pregătit până acum formația Altai Izmir) a fost angajat de clubul Beşiktaş din Istanbul, care dorește să creeze o nouă echipă pentru viitorul campionat. De asemenea, ne anunță că jucătorii români Nunweiler, Dătu, Kraus, Constantin și Octavian Popescu se bucură de multă simpatie din partea spectatorilor turci. Conducerea clubului Beşiktaş dorește să invite la Istanbul câteva echipe românești și pentru aceasta a și făcut demersurile necesare la federația turcă de specialitate.

Iată câteva vești pe care iubitorii fotbalului din țara noastră le vor primi, desigur, cu satisfacție.

CURS DE PERFECTIONARE PENTRU ANTRENORII DE PERSPECTIVĂ

Ieri s-a deschis în Capitală un curs de perfecționare pentru antrenorii de perspectivă din diviziile A și B de fotbal. F.R.F. a organizat această acțiune cu scopul de a îmbogăți cunoștințele lor teoretice și practice. La com-

plexul sportiv „23 August” din Capitală — unde sînt găzduiți cursanții — vor fi predate lecții teoretice și practice și vor fi prezentate primele aprecieri tehnice asupra C.M. din Mexic.

TURNEUL INTERNAȚIONAL DE ȘAH DE LA SINAIA ÎNAINȚEA ULTIMEI RUNDE

Alexandra Nicolau, câștigătoare turneului

Dacă prin excepționalul scor realizat pînă acum de Alexandra Nicolau — 9 puncte din 11 posibile! — problema primului loc în turneul internațional feminin de șah de la Sinaia este rezolvată, nici una din concurențele nemeașurabile să ajungă din urmă pe excelentă șahistă româncă, în schimb pentru desemnarea deținătoarei locului secund lupta continuă dînz și în ultimele partide ale întrecerii.

În runda a 11-a, disputată duminică seara, două șahiste s-au distanțat din pluton, dovedind pretenții justificate la cucerirea acestui loc. Ele sînt campioana noastră Margareta Teodorescu (învingătoare asupra polonezei Erenska) și jucătoarea cehoslovacă Stepanka Vokralova (care a

învinso pe campioana R.F.G., Holzlein, la a treia înfrîngere consecutivă). Iată și celelalte două rezultate ale rundei: Litmanowicz — Bilet 1/2—1/2, Simu — Baumstark 1/2—1/2. După cum am anunțat în numărul nostru de ieri, Nicolau remizase mai de vreme cu Timmer, iar Kalchbrenner cu Makai.

Aseară, în runda a 12-a a turneului, penultima, Teodorescu a fost stopată printr-o înfrîngere în fața iugoslaviei Kalchbrenner, iar Vokralova a câștigat la Timmer. Alte rezultate: Makai—Simu 1—0, Baumstark—Holzlein 1/2—1/2. În clasament: Nicolau (România) 9, Vokralova (Cehoslovacia) 7, Teodorescu (România) 6 1/2, Makai (România) 6 etc.

COMENTARIUL NOSTRU

APE LIMPEZI, APE TULBURI...

● În fruntea clasamentului s-a făcut lumină
● Mina lui Ștefan incurcă ițele ● Petrolul și Crișul au învins, dar sînt încă cu inima îndoită ● C. F. R. Cluj așteaptă replica echipei care nu iartă — Farul

Petrolul mai atacă o dată. Are nevoie de golaveraj. Dar, Niculescu respinge în corner. Foto: Tr. GEORGESCU

Un pas și gata! O etapă a mai rămas și peste campionat se va lăsa cortina. E și cazul. Am trecut de mijlocul verii. Dar nu-i nimic, n-avem motive de supărare. E adevărat, echipele sînt puse la încercare, mai mult ca niciodată, sînt toropite. Unele de oboseală, altele de atîtea socoteli făcute în speranța să câștige titlul sau să evite retrogradarea. De aceea apar și rezultate neprevăzute. Dar mai sînt formații „roase” și de factori... neprevăzuți — animozități, fumuri, suete prelungite după miezul nopții în fața unui... pahar, într-o perioadă cînd, într-adevăr, tre-

bula să se apeleze la laptele din poveștile despre Pele, la vitaminizări și ore mai multe petrecute în pat. Dar, despre toate acestea mai tîrziu... Duminică s-a desfășurat etapa a XXIX-a, penultima, și câteva lucruri trebuie spus. Mai întîi, despre limpezirea situației din fruntea clasamentului. La Arad, în orașul lui Domide și Birău (i-am ales pe aceștia pentru că au făcut parte din echipa etapei) cerul s-a înseninat, oamenii s-au luminat la față. Duminică cu trei zile mai înainte decît ne-am fi așteptat, pe malurile Mureșului s-a băut

o halbă de bere (sau un pahar de vin) în cinstea victoriei. În acele clipe, amintirile neplăcute s-au dus (în definitiv, în fotbal nu numai U.T.A. a avut necazuri, ci și alte echipe mari care după ce au ajuns la culme, au gustat, vrînd-nevrînd, din cupa amară a înfrîngerii). E o lege a sportului... Iată de ce, la Arad, duminică seara cei ce trăiesc în apropierea fotbalului și-au amintit de Petșowschi și Farmați, de Caș și Băcut, au reînnotat

Constantin ALEXE

(Continuare în pag. a 3-a)

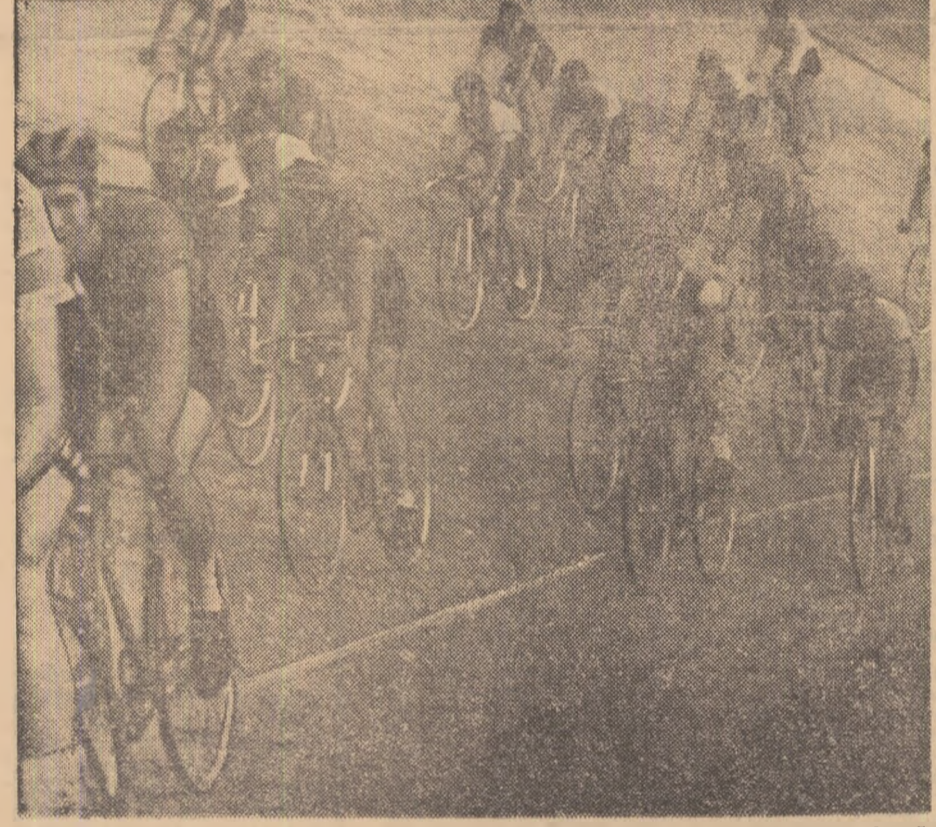
IERI, PE VELODROMUL DINAMO CICLIȘTII JUNIORI ȘI-AU DESEMNAȚI CAMPIONII LA PROBELE INDIVIDUALE

Ieri după-amiază, la velodromul Dinamo, s-au desfășurat finalele campionatului de ciclism pe pistă al juniorilor. Proba de urmărire individuală, juniori mici (2000 m), a fost câștigată de Gh. Tudor, de la Steaua. Iată

să-și aducă titlul. Clasamentul final este următorul: 1. P. DOLOFAN (Steaua) 5:19,4 — campion republican pe 1970, 2. N. Gavrilă (Steaua) 5:37,5, 3. M. Ferfelea (Steaua) 5:24,6, 4. N. Murineanu (Șc. sp.3) 5:40,0.

proba de 1000 metri cu start de pe loc și la proba de 500 metri cu start de pe loc. Aceștia sînt: P. DOLOFAN (Steaua) și, respectiv, M. ROȘU (Dinamo).

Em. E.

Cel mai bun junior al țării — alergătorii în proba de velodrom, duc o luptă dînz „la roată”. În fotografie: rulaș puternic în cursa „adițiune de puncte” Foto: NICOLAE TOKACEK

cum arată clasamentul: 1. GH. TUDOR (Steaua) 2:42,1 — campion republican 1970, 2. A. Rusu (Olimpia) 2:46,6, 3. N. Volcan (Steaua) 2:44,1, 4. V. Barbu (Olimpia) 2:45,7.

Tot ieri după-amiază s-a desfășurat și o probă de completare din cadrul campionatelor republicane de velodrom pe anul 1970 în proba cu adițiune de puncte (30 de ture cu sprint la 3 ture) s-au înscris 26 de alergători. Iată rezultatele tehnice: 1. H. Marinescu (Olimpia) 24 p, 2. I. Cernea (Olimpia) 17 p, 3. N. Gherghinescu (Olimpia) 17 p.

Au fost desemnați, de asemenea, și campionii republicani de juniori la

PRIN SĂLILE DE BOX DE LA PROGRESUL LA C.S.S.

● OBIECTIVUL ETAPEI: TEHNICA ● PREGĂTIRILE ÎN VEDEREA „NAȚIONALELOR”, DUPĂ TABĂRĂ ● TRISTEȚEA LUI LUCIAN POPESCU ESTE ÎNTEMEIATĂ ● CLUBUL PROGRESUL: 4 ANTRENORI ȘI NICI UN PUGILIST SENIOR! ● MAI SÎNT ȘI BOXERI CU SLABĂ PREGĂTIRE FIZICĂ...

Prima jumătate a acestui an pugilistic, nezbucimată de „europene” sau de olimpiadă, dar pigmentat de numeroase evenimente interne și internaționale s-a consumat. În jurul ringurilor s-a așternut o linie ce va dăinui pînă spre sfîrșitul lui august, cînd primul gong va consemna startul celei mai dificile competiții interne: campionatele naționale ale seniorilor.

Ne-am propus, așadar, să aflăm și să ilustrăm ceva din atmosfera acestei, pregătitoare a „furtunii” din toamnă. Primul popas l-am făcut în sala lui Lucian Popescu, mai degrabă o veritabilă saună decît lăcaș de sport, un fel

de George ILIUȚA

(Continuare în pag. a 2-a)

„Piecăruta ce-i trebuie, pare să spună această imagine surprinsă în sala Clubului Sportiv Școlar”

DUPĂ TURNEUL DE VOLEI DIN POLONIA „COEZIUNEA A CONTRIBUIT LA REUȘITELE NOASTRE”

— De vorbă cu antrenorii lotului național —

Recent încheiatul turneu internațional de volei feminin, desfășurat în Polonia, a constituit pentru reprezentativa țării noastre

confirmarea succeselor anterioare. Ea a reușit — după cum se știe — să ocupe locul întîi, câștigînd toate întîlnirile susținute. Importanța acestui victoriei se

oare subliniază, avînd în vedere că turneul a fost deosebit de puternic, la startul lui fiind prezente garniturile Poloniei, Cehoslovaciei și R.D. Germaniei, țări care au la ora actuală o ridicată cote pe plan valoric. De aceea, am așteptat, cu firesc interes, întoarcerea voleibalistelor noastre de la Katowice, pentru a afla amănunțe, în plus despre turneu, de la cei doi antrenori ai lo-

tului. Primul intervievat a fost antrenorul principal, Gh. Bodescu:

— Ce loc ați acordat acestui turneu, în planul de pregătire?
— El se încadrează în planul general, ca obiectiv intermediar. După o perioadă, în care accentul s-a pus pe pregătirea fizică și tehnică, turneul a fost un util criteriu de verificare și de... asistivitate.

— Echipa justifică o Florentinelă Iu Emanuel FANTANEU

(Continuare în pag. a 2-a)

La campionatele de la Timișoara

Cele mai bune garnituri balcanice de gimnastică

● 20 de sportivi aspiră la selecția în echipele României
● Formațiile oaspete sosesc miercuri

Paula Ioan, una din speranțele noastre pentru concursul de gimnastică sportivă

De ieri, sala Olimpia din Timișoara a intrat în „febră” pregătitorilor pentru campionatele balcanice de gimnastică, una din cele mai mari competiții găzduite de orașul de pe Bega. Se iau toate măsurile pentru ca gimnastele și gimnaștii din Bulgaria, Iugoslavia și România să beneficieze de cele mai bune condiții de concurs, pe aparate, care să permită sportivilor etaloarea întregului baraj de cunoștințe tehnice și artistice. După pregătirile efectuate la cluburi, s-au reunit pentru o scurtă acomodare comună cele două loturi ale țării noastre. La femînă intră în vederile selecționarilor următoarele gimnaste: Elena Ceampelea, Rodica A-

păteanu, Elisabeta Turcu, Olga Ștefan, Paula Ioan, Aline Goreac, Marcela Păunescu, Mia Variu, Maria Constantinescu, Felicia Dornea, Elisabeta Bădea și Mariana Mocuș. Lotul masculin este ceva mai restrîns: Petre Mihaluc, Mircea Gheorghiu, Gheorghe Păunescu, Nicolae Achim, Dan Grecu, Vasile Coșariu, Gheorghe Tohăneanu, Nicolae Oprescu. Ultimele decizii privitoare la alcătuirea definitivă a reprezentativelor vor fi luate în prezenta concursului. Selecționatele oaspete și-au anunțat sosirea în România, cu cele mai bune garnituri, cele jugoslavice direct la Timișoara, iar cele ale Bulgariei cu escală în Capitală.

La ce cote-si cum-se poate ridica BASCHETUL ROMANESC? SĂ NU SE UITE CĂ BASCHETUL ESTE UN SPORT STUDENȚESC!

Echipa a crescut o dată cu antrenorul. A debutat acum 7 ani în campionatul orașesc, promovând apoi în categoria B și în cele două ediții de ceașcă de antrenor, prof. Gheorghe Marcu, în prima divizie de baschet a țării. Politehnica Brașov, căci despre ea este vorba, se numără printre echipele noastre studențesti cu reputație. L-am abordat de curând pe tânărul ei antrenor, discuția noastră nerezultându-se, însă, strict la ceea ce a realizat sau mai are de făcut formația studenților brașoveni, ci la câteva probleme generale ale baschetului, sport atât de îndrăgit de studenți. Deci...

— Considerați că întreținerile din divizia A și-au pierdut din interes? Dacă este așa, ce măsuri credeți că trebuie luate pentru reabilitarea tribunei? — Este adevărat că tot mai puțin spectatori vizionează meciurile de baschet. O singură explicație gădesc: concentrarea celor mai valoroși jucători din țară la echipele Dinamo și Steaua. Spre exemplu, Dinamo a luat de la echipele studențesti pe Chiulescu, Săuca, Haneș, Albu; Steaua — pe Novăcescu, Nicolăscu, Tardău ș.a. S-a creat astfel o disproporție evidentă între aceste două echipe și restul, așa că spectatorii știu dinainte că titlul național nu pot să-l dispute decât Dinamo și Steaua.

Baschetul și-a pierdut din interes deoarece nu mai avem virtuozii de genul lui Nedef, Folbert sau Fodor, jucători care prin acțiunile lor subtile, spontane, făceau deliciu tribunei. Avem, în schimb, echipe mai bine dotate fizic, cu jucători mai înalți, cu o bună orientare tactică. Dar personalitatea actualilor jucători este mai puțin pusă în valoare, schemele de joc sunt adesea stereotipe și, firește, duc la sablonizare. Pe de altă parte, cred că lipsa întâlnirilor internaționale a contribuit din plin la stagnare. Calendarul nostru sîrăcesc. Ar fi cazul ca federația să permită echipei de club (asa cum procedează forul de specialitate al handbalului) să contracteze întâlniri internaționale cu echipe de peste hotare și, cînd afirmăm ceva, să referim desigur și la cele universitare.

— Se știe că baschetul se practică numai în sală, pe o perioadă destul de scurtă. Este posibilă o activitate competițională (ne referim la meciurile din divizia A) și în aer liber? — Baschetul e considerat un sport de sală, dar fiind seama că nu toate sălile noastre sînt corespunzătoare, cred că e necesară și posibilă o activitate în aer liber. Avantajul este acela că perioada competițională s-ar lungi în timp, iar meciurile ar atrage mai mulți spectatori, avînd în vedere capacitatea sporită a tribunei în aer liber. Meciurile de bas-

chet, disputate afară, în noaptea, să fie considerate ca un al treilea tur al campionatului, întocmai ca la handbal. Opinez pentru organizarea unor astfel de partide, dar numai pe terenuri asfaltate, întrucît zgura reduce spectaculozitatea jocului.

— Considerați că sînt necesare un sistem competițional și un regulament de transferări specifice jocului de baschet? — Indiscutabil că e necesar un sistem competițional specific jocului sub panouri. Baschetul e sportul care impune o organizare strictă a sistemului competițional, necesită împărțirea echipelor pe categorii de vîrstă. Pe de altă parte, cred că e absolut necesar să se acorde o mare atenție minibaschetului. Să nu se uite că în țări în care acest sport e dezvoltat, competițiile de „mini” dau câștiguri. Ar trebui ca și la noi să existe o divizie la nivelul minibaschetului. Aceasta ar presupune pregătire con-

tinuă, întreceri săptămînale de la cele mai mici grupe de vîrstă. Un sistem de divizii la minibaschet ar fi mult mai util, cred, decît competițiile amicale în vacanță. În ceea ce privește transferările, trebuie să se țină seama că marea majoritate a jucătorilor au fost sau sînt studenți. E normal, deci, ca perioada de transferări să respecte structura anului școlar. Actualul sistem competițional dezavantajează echipele studențesti. Și anul trecut, ca și anul acesta, reușim campionatul începînd prea devreme, la două săptămîni după sesiunea de examene. În aceste condiții, fiște că studenții nu se pot pregăti corespunzător. Ținînd seama că în campionatul diviziei A 7 din cele 12 formații sînt studențesti, propun ca returnul să înceapă mai tîrziu. Astfel, am putea echilibra cit de cit forțele și s-ar spori și interesul publicului.

Romeo CALARAȘANU

CU ANTRENOAREA EMERITĂ ELENA PETROVNA STEPANENKO, DESPRE PREZENTUL ȘI VIITORUL PATINAJULUI DE VITEZĂ

Elena Petrovna Stepanenko, antrenora emerită, șefa a catedrei de patinaj viteză a Institutului central de cultură fizică din Moscova... Credem că această carte de vizită este suficientă pentru a-și fixa numele specialiștii sovietice aături de cei mai renumiți slujitori ai patinajului de viteză.

— Vă aflați pentru a doua oară în România. După cit ne amintim, prima oară ați fost invitată în 1968 de forul nostru de resort pentru a conduce un curs de specializare cu antrenorii. Ce impresie v-au lăsat actualele lecții ținute recent cu tehnicienii noștri? — Sediințele de lucru cu antrenorii dău au fost de fapt o continuare a cursului început acum doi ani, cînd am dezvoltat problema de instruire. De data aceasta am ales o singură problemă, de o importanță capitală și anume formarea schimburilor de mine, mai precis pregătirea copiilor și juniorilor.

— Ce v-a determinat să vă opriți la această temă? — Știu că federația română încearcă prin toate forțele și mijloacele să pună bazele practicei patinajului viteză în mod organizat și metodic. Ținînd seama că în țara dă acest

sport se află încă în stadiu de pionierat, am simțit că alegerea formulei respective constituie o problemă primordială în acțiunea de creștere a viteziștilor de perspectivă.

— V-au plăcut „eleveii” de la București? — Am văzut în cadrul cursului oameni de toate vîstetele, antrenori pasionați de munca lor și de sportul patinajului. Este evident că ei au studiat mult în țara noastră. În discuțiile majoritatea au contribuit la edificarea unor probleme de teorie și practică și impunînd am stabilit, în procesul de formare a viitorilor performenți, următorul ciclu: 9—12 ani — învățarea corectă a alunecării pe patina de viteză și nu pe cele obișnuite, cum s-a procedat pînă în prezent, copii rîmîndu-se cu deosebită greutate la unii imposibil de corecți; 13—14 ani — însușirea elementelor de tehnică și 15—17 ani — desăvîșirea pregătirii fizice și tehnice, perioada care marchează startul în concursurile speranțelor olimpice.

— Acest ciclu corespunde ultimelor noțiuni mondiale în materie? — Da. Numai că în țările europene dezvoltate în patinaj,

cum ar fi Olanda, Norvegia, Suedia, R. F. a Germaniei, Uniunea Sovietică și altele, care beneficiază de un număr corespunzător de piste artificiale, ciclul este mai scurt. Apoi, se știe că în căutarea modalităților de corectare a recordurilor lumii, incredibilă cîndva, se fac studii la care participă oameni de știință, deschizîndu-se de la un sezon la altul calea spre atingerea unor viteze mai mari în diferitele probe.

— Să revenim la patinajul românesc. Posibilitățile care sînt concret dezvoltate continuă a patinajului de viteză sînt încă limitate. Cum pot suplini tehnicienii noștri lipsa pistelor artificiale, care oferă, de regulă, 6—7 luni de gheață pe an?

— E o muncă grea, în care depotrivă antrenorii și elevii lor nu-și pot permite nici un fel de răgaz. După aprecierea mea, în condițiile în care cea mai mare parte a pregătirilor se efectuează pe uscat, patinatorii frunțași trebuie să aibă doar o singură lună de odihnă, sau mai corect spus, o perioadă de vacanță activă în care să-și trateze eventualele

traumatisme. Inceputorii nu-și pot îngădui nici un fel de odihnă, dacă vor să ajungă în elita marilor valori.

Iată cîteva puncte de vedere la care subscriem integral.

Interviu realizat de Tr. IOANIȘESCU

Finalele copiilor înotători și ale juniorilor săritori

În cursul acestei săptămîni, activitatea la naștie va fi marcată de desfășurarea a două finale de campionate naționale. Este vorba, în primul rînd, de campionatul național de înot al copiilor, competiție care se va desfășura, de vineri pînă luni, la bazinul olimpic Dinamo. Se contesează pe participarea a 400 de copii care își vor disputa inițiativa în fiecare zi de la ora 9,30 și de la ora 17. Cealaltă întrecere va fi cea a săritorilor juniori care vor executa spectaculoasele salturi vineri, sîmbătă și duminică, la strandul Tineretului, de la ora 10 și de la ora 16. În ordine vor avea loc săriturile de la trambulina de 1 m (prima zi), platformă fete și trambulina băieți (ziua a doua), platformă băieți și trambulina fete (ziua a treia).

CAMPIONII DE SĂRITURI AI CAPITALEI

Cu prilejul etapei pe municipiul București a campionatelor naționale de sărituri pentru seniori, au fost înregistrate următoarele rezultate: trambulina 1 m femei: 1. Ecaterina Dumitriu (Școlarul) 327,75 p., 2. Mariana Voinea (Școlarul) 326,05 p., 3. Irinel Popescu (Școlarul) 308,15 p.; bărbai: 1. C. Nedelcu (Școlarul) 445,95 p., 2. D. Nedelcu (Școlarul) 348,90 p., 3. V. Nedelcu (Școlarul) 334,40 p.; trambulina 3 m femei: 1. Voinea 349,35 p., 2. Popescu 328,60 p., 3. Dumitriu 311,85 p.; bărbai: 1. C. Nedelcu 469,30 p., 2. I. Iles (Progressul) 429,90 p., 3. D. Nedelcu 370,50 p.; platformă femei: 1. Dumitriu 267,40 p., 2. Voinea 215,90 p., 3. Popescu 203,35 p.; bărbai: 1. C. Nedelcu 429,10 p., 2. Iles 414,15 p., 3. D. Nedelcu 257,50 p.; combinată femei: 1. Dumitriu, 2. Voinea, 3. Popescu; bărbai: 1. C. Nedelcu, 2. D. Nedelcu, 3. V. Nedelcu.

Lapoviță pe Semenic, 5 grade la Reșița

În vreme ce pe Semenic cădea lapoviță, la Reșița mercurul termometrelor nu s-a ridicat peste plus 5 grade, iar ploaia nu a conținut nici în ultima zi a concursului republican de înot al școlilor sportive. În aceste condiții, eforturile tinerilor sportivi nu au fost încununete de performanțe la care ne așteptam inițial. Nici un record, totuși cîteva rezultate remarcabile așa cum s-a petrecut, de altfel, în fiecare din aceste zile friguroase. Să amintim de pildă de 2:19,4 înregistrate de Welternek (Reșița) 2:13,4; Crăciun (Șc. sp. 1) 2:23,6; Sporea (Reșița) 2:25,4; 200 m liber juniori: Miclăuș (Sibiu) 2:08,2; Răkik (Timișoara) 2:13,5; Potecnsnik (Timișoara) 2:14,1; 200 m liber fete 13—14 ani: Lungu (Șc. sp. 1) 2:36,3; Hluzin (Reșița) 2:36,4; Seild (Timișoara) 2:44,1; 200 m liber juniori: Coroiu (Reșița) 2:29,4; Cehanău (Șc. sp. 2) 2:31,2; Hôcher (Reșița) 2:36,5; 200 m mixt băieți 13—14 ani: Welternek (Reșița) 2:34,0; Crăciun (Șc. sp. 1) 2:42,6; Horvath (Șc. sp. 1) 2:44,2; 200 m mixt juniori: Manolescu (Șc. sp. 2) 2:25,1; Turcanu (Șc. sp. 2) 2:25,4; 200 m mixt juniori (Manolescu și Turcanu), 1:31,3 și 1:31,6 la 100 m bras fete categoria B (Winkler și Moroșu).

Întâ, însă, rezultatele: 200 m liber băieți 13—14 ani: Welternek (Reșița) 2:13,4; Crăciun (Șc. sp. 1) 2:23,6; Sporea (Reșița) 2:25,4; 200 m liber juniori: Miclăuș (Sibiu) 2:08,2; Răkik (Timișoara) 2:13,5; Potecnsnik (Timișoara) 2:14,1; 200 m liber fete 13—14 ani: Lungu (Șc. sp. 1) 2:36,3; Hluzin (Reșița) 2:36,4; Seild (Timișoara) 2:44,1; 200 m liber juniori: Coroiu (Reșița) 2:29,4; Cehanău (Șc. sp. 2) 2:31,2; Hôcher (Reșița) 2:36,5; 200 m mixt băieți 13—14 ani: Welternek (Reșița) 2:34,0; Crăciun (Șc. sp. 1) 2:42,6; Horvath (Șc. sp. 1) 2:44,2; 200 m mixt juniori: Manolescu (Șc. sp. 2) 2:25,1; Turcanu (Șc. sp. 2) 2:25,4; 200 m mixt juniori (Manolescu și Turcanu), 1:31,3 și 1:31,6 la 100 m bras fete categoria B (Winkler și Moroșu); Fabela (Sibiu) 1:36,0; 100 m

ECOURI LA „MINI-VOLEI”

Pledoara pe care articolul „O inițiativă interesantă: „mini-voleiul” (apărut în coloanele zărilor noastre sub semnătura prof. Cornelia Ghibu) o făcea pentru introducerea mini-voleiului a sîrînit un viu ecou în rîndul specialiștilor. Dintre scrierile pe această temă, cele site la redacție, ni s-au părut mai semnificative cele expediate de prof. Maria Săvineanu (Șc. sp. P. Neamț) și de Alexandru Răducu, „vechi slujitor al voleiului”, cum se autotitulează, președintele secției de la Petrolul Ploiești.

„Părerea unor specialiști — spune prof. M. SĂVINEANU — că învățarea voleiului este mai greoasă decît a altor jocuri sportive s-a format, desigur, în condițiile folosirii la grupele de copii a unor mingi grele, neadecvate vîrstei acestora. Iată de ce — menționăză corespondenta noastră — profesorii nu trebuie să uite că este vorba de niște copii, să nu ignoreze mîngea lor ușoară din material plastic folosind mingi obișnuite, inadecvate pentru vîrsta lor.” Bazîndu-se pe un experiment de inițiere a unor fetițe de 9—10 ani, experiment început în 1968 la Șc. sp. P. Neamț, prof. M. Săvineanu dă cîteva sugestii argumentate încadrîndu-le în cele 3 grupe de vîrstă: 9—10, 11—12 și 13—14

ani să nu fie rigidă, ci să dea posibilitatea primării elementelor talentate într-o categorie superioară de vîrstă și, deci, de pregătire, pînă să participe în concursuri la grupe avansate; în privința dimensiunilor terenului, este de părere că sînt indelicatetele rețutului mari decît cele propuse în articolul citat, și anume: 12,6 m la grupa 9—10 ani, 16/8 m la 11—12 ani și 18/8 m la 13—14 ani. Argumentele: marea capacitate de mișcare a copiilor, tendința lor spre executarea paselor întinse (fără boltă), ceea ce necesită distanțe mai mari între ei. La grupa 13—14 ani terenul trebuie să fie cel normal, pentru a da posibilitatea copiilor să folosească libertatea de acțiune este vîrstă la care ar trebui să se fie invitat. Și, cum atacul în este de regulă „lung”, prin micșorarea terenului apare riscul ca tinerii să evite lovitură de atac din teama de a nu intra pe terenul advers.

În scrisoarea sa, ALEXANDRU RĂDUCU spune printre altele: „sînt convins că, în scurt timp această competiție (mini-voleiul — n.n.) ca și divizia scolară și de juniori își va dovedi că este indispensabilă necesitatea. Pentru că, pe lîngă faptul că ar satisface dorințele

caracteristice copiilor, ar servi ca pepineră pentru divizia scolară, ale cărei echipe vor avea deja componenți inițiali”.

După părerea sa, sînt necesare doar două grupe de vîrstă (11—12 și 13—14 ani) propriu-zise și o treia (9—10 ani) în cadrul căreia să se facă numai elementele de atletism necesare în jocul de volei; terenul să fie proporțional redus (păstrînd forma pătrată a jurnițărilor sale pentru a nu se deforma imaginea și să se păstreze linia de centru pentru a obișnui pe copii să nu incalce regulile jocului (depășiri, atingeri de fileu); mingea folosită să fie cea actuală la dimensiuni minime (gr. 13—14 ani), cea de gamă sau plastică și apoi una din piele de dimensiuni celei de handbal (gr. 11—12 ani); jocurile să se desfășoare în trei seturi obligatorii, dar în timp limitat (12 minute setul, la grupa mare și 10 minute, la cea mică), pentru a nu se abuze de posibilitățile de efort și de răbdarea copiilor.

Sînt cîteva sugestii la... sugestiile date de prof. C. Ghibu în zărlul nostru și care merită — credem — a fi studiate la înțînirea celor ce pregătesc startul mini-voleiului.

A. B.

DE LA I. E. A. B. S.

Biletele pentru finala Cupei României la fotbal dintre echipele Steaua — Dinamo București ce se va desfășura duminică 26 iulie a.c. pe stadionul „23 August”, se pun în vînzare începînd din ziua de 23 iulie la casele obișnuite. Sînt valabile biletele cu seria 36.

Faceți o sărbătoare din concediul dv. pe litoral alegînd modele noi și elegante de confecții pentru plajă!

DE LA PROGRESUL LA C. S. Ș.

de paradox ostentativ al strălucirii de odinioară a antrenorului emerit de astăzi, aflînd aici, zi de zi, cu copiii, la „împărșania” nobilă arte.

După suma entuziștilor prezenți la antrenament — doi juniori — am înțeles că maestrul Lucian are de ce să fie trist. De multă vreme cei cîțiva metri — pe care cu greu li putem numi „pătrați” — sînt împărțiți milimetric cu ceilalți trei antrenori (Trăian Cărlășanu, Ion Dumitriu și Toma Rădulescu). Noi selecții nu pot face pentru că n-au unde să-l adune pe cel aloci, iar la mulți din cei vechi, povestea educației voinței prin condiții spartane — care a dat roade cu Aurel Dumitrescu nu mai folosește la nimic. Secția de seniori — de care răspunde — supravițuiește doar prin numele unui singur sportiv: Constantin Stănef. Sportivul acesta, însă, neavînd de ales, își desăvîșește virtuțile în sala Rapidului, cu primul său dascăl, Tedy Niculescu. Judecînd după timpul ce s-a scurs de la promisiunile referitoare la darea în funcțiune a noului săli, scepticismul desăvîșit al antrenorului emerit Lucian Popescu ni s-a părut întemeiat.

În sala de la Giulești, un antipod al primei în materie de spațiu, curățenie și instrumentar, l-am întâlnit pe vechiul și eternul prieten al copiilor Îndrăgostii de box, Mihai Fulea. Regăsînd la el aceeași meticulozitate în corecții, aceeași claritate în explicații, aceeași căldură și calm în vocea-l gurală, am simțit regretul — împărțit și de el — că în curînd va îndepărta de ring.

Luca Romano nu face cu nosostate programul seniorilor pînă la începerea maratonului din toamnă. Păisprezece spor-

tivi, paisprezece zile de tabără la Eforie... I. Mageri, Gh. Bădoi, A. Bădică, P. Cojocaru, V. Diaconescu, V. Teuceanu, C. Stănef... Iar Stănef! De cîteva luni, numele acestui „rătăcit” și „tolerat” la Rapid, ne chinuiește: al cui este el, de fapt? Pentru cine va lupta și cine-i va sta în colț? Va evolua pentru Progresul pregătît de Rapid? Va sta în colțul Progresului antrenorul Rapidului? Cîteuțelele Rapidului cu taberele, cu deplasările la competiții, cu pregătirile se deconțază cumva la... Progresul? Poate ar trebui făcut ceva, pentru sportivul acesta, care, de curînd a fost revelația echipei noastre — la Balcaniada de la Varna — cînd campionul Europei, Aurel Dumitrescu fusese îngenușchiat.

Și iar ne întrebăm: pe paoul de onoare al căruia dintre cele două cluburi a fost așezată fotografia proaspătului campion balcanic Constantin Stănef? Cine poate să de datoria cui este și cumne această „tizișă și paradoxală poveste”? Federația noastră de specialitate, care îl folosește în echipa națională, nu are nimic de spus?

Dar, să revenim. După cum ne-a relatat Luca Romano, deocădată n-au început pregătirile speciale pentru campionatul de seniori. Ele vor începe după cele două săptămîni de tabără. Poate este bine, poate va fi rău. În fond, după cum ne spunea, antrenamentele face și acum. Atacul pozițiilor din toamnă îl vor începe imediat după tabără.

Cînd poseam la Steaua, 9 dintre sportivii de bază erau angrenați în lotul reprezentativ, iar alții doi într-o competiție la Constanța. L-am găsit pe antrenorul Ion Chirilac la o „mușcă” de baschet, Împre-

ună cu cîteva sportivi, între care și „scutul” Aurel Dumitrescu, „suspendatul” Gheorghe Chivăr și „neînțelesul” Gheorghe Fugaș. Văzîndu-ne, a renunțat la plăcerea de a gusta sporturile lui Aurică, devenind ea întotdeauna, o gazdă amabilă, și, după cum ne spunea, „înterlocutor pe cită vreme dorim să în orice problemă”. Am aflat astfel că în perioada actuală se lucrează intens la perfecționarea tehnico-tactică. Sute și mi de repetări la fiecare antrenament. Tot după o scurtă vacanță va începe și atacarea pregătirii speciale pentru „naționale”. Un amănunt: la finalele din acest an, clubul Steaua va fi reprezentat de peste 20 de pugiliști!

La Voînta, Sandu Ion terminase un antrenament ceva mai „tare” decît ne așteptam. Aflăm, însă, că deocădată, Voînta se află în fața unor competiții de verificare pentru alcătuirea unui lot al UCCECOM. Observînd interesul nostru pentru instalațiile din sală, de multă vreme devenite inutile și irecuperabile — sînt nevoia unui explicații: în curînd se va schimba fața acestei săli. Cînd vom fi în tabără, sala va intra în reparații.

Și, ca și la ceilalți, atacarea campionatului va începe după tabără.

Pentru că o cronică recentă a unei gale din Giulești evidențiază evoluția unor sportivii — între care și cîteva seniori — al Clubului sportiv școlar, am încheiat raidul nostru la stadionul Tineretului. La o oră mălînălă, undeva, la umbra unui pin, profesorul Marin Diaconescu începuse antrenamentul. Îl găsim în plin efort, ud leacără, într-un exercițiu de lecții la mînuși cu George Agapsa (finalist al campiona-

telor de juniori din acest an). Imediat reamintesc rezultatul său menționat în cronica ultimei gale: invinsese prin k.o. Au trecut, pe rînd, încă vreo 7 prin acest exercițiu, încît, la terminare, amîntînșese o mîna tremurîndă de parcă n-ar fi fost a unui om sănătos... Parcă jenat, ne spuse că după 5 reprize de acestea nu este în stare să semneze. După o scurtă pauză reluă: „cîteva din ei loveasc al dracului de tare!”

Am aflat, apoi, că sînt cîțiva care abia au ieșit din juniorat și, pentru că au fost formați aici, clubul îl menține mai departe. Evoluția lor este promițătoare. Marile sale speranțe sînt Gheorghe Stroe și studentul în arhitectură Loreadan Trănilus. Nu i-am putut vedea, pentru că au un program Preocupări actuale? Evident, separat de cel al juniorilor, tot tehnic.

Am renunțat la vizitarea dinamoviștilor, cunoscînd faptul că majoritatea sportivilor din Ștefan cel Mare sînt angrenați în competiții și în lot.

— Sinteza este facilă. Peste tot tehnica, tehnica. Problema confruntărilor din toamnă reprezintă încă un obiectiv îndepărtat.

Să fie care chiar așa de îndepărtat?

Precuparea pentru ciclizarea procedelor tehnice în boxul nostru este salutară, dar, ne gîndim că avem încă mulți pugiliști care o duc relativ bine cu tehnica, nu însă și cu pregătirea fizică. Să nu uităm că boxul nu cere numai rezistență, ci în special rezistență în regim de viteză, calitate ce se pregătește mai dificil și în timp mai îndelungat. Taberele trebuie să fie nu numai destindere și confort psihic rezultat din mișcare, ci mijloc de pregătire care prin forma diferită de mișcare odihnește, deconectează.

CAMPIONATUL EUROPEAN STUDENȚESC DE FOTBAL

Camponatele europene universitare de fotbal au intrat în etapa sferturilor de finală. După numeroase discuții, pînă la urmă s-a optat pentru o formulă de disputare greoaie și cam inechitabilă, cu sferturi de finală, jocurile preliminare neeliminînd în fond decît trei echipe din zece. Reprezentativa noastră, deși s-a comportat mediocru în partida cu formația studenților cehoslovaci, s-a clasat pe primul loc în grupa de la Tetovo, totalizînd 3 puncte după două jocuri. Pe locul secund s-a situat echipa Cehoslovaciei, care duminică după-amiază a realizat 0-0 în compania ultimei clasate, formația Olandei, clasată din studenții veniți pară din Heidelberg de altădată.

În grupa de la Bitolia, meciul U.R.S.S. — Spania, terminat la egalitate (1-1), a calificat ambele echipe, eliminînd indirect reprezentativa R.F. a Germaniei.

Cea mai tare grupă, cea de la Skoplje, a fost mereu în furcă. În afară de echipa Iugoslaviei, nepregătită și improvizată, în rest, Anglia, Franța și Belgia, loturi pu-

ternice și ambițioase, s-au ciocnit între ele de parcă le-ar fi înălțuit o rivalitate veche de zeci de ani. Am văzut duminică seara la Skoplje meciurile Anglia — Franța (0-0) și Belgia — Iugoslavia (2-1). Francezii au fost mai buni, mai ordonați, mai plini de vitalitate. I-a stimulat nrobabil grupul acela de fete frumoase ca niște cover-girls, care le-au cîntat tot timpul „Allez France”. A fost un meci cu numeroase schimburi, înfocat dar fair, în schimb Iugoslavii și belgienii aveau să scoată alături unii din gizelele altora. Belgienii, descendenți din draclii roșii, au înscris repede două goluri, grație valorii celor 6 jucători de primă divizie. Apoi, fotbalistii țării gazdă, mereu învinși în această competiție, au făcut un moment de orgoliu din această ultimă partidă pe care mai aveau dreptul s-o dispute.

Între ei, înfrîncenati, și adversarii lor, jucători dintre acela gata să facă drept răz-bunare trei faulturi pentru

unu, s-a încins o papară de-și venea să oprești meciul. Să arunci pe el căldări de apă rece și să le vorbești despre mila de aproapele...

Pînă acum, competiția s-a bucurat de un interes înegal. La Bitolia, un stadion de 5000 de locuri a fost mereu invadat de 7-8 mii de spectatori, la Tetovo vreo mie de oameni s-au lăfăit într-o tribună în care încăpeau vreo 3000, iar la Skoplje a fost ațitia publică cît ar fi încăput în vreo zece taxiuri. Pe undeva, faptul este explicabil, dacă te gîndești că orașul e saturat de fotbal (echipa Vardar a retrogradat anul acesta din prima divizie) și că ne aflăm după campeonatul mondial, eveniment recent, care ne-a îndestulat cu toate rafinamentele fotbalului.

sportul în lume

Turneul de șah de la Amsterdam continuă să aibă 4 lideri

HAGA, 20. — În runda a 5-a a turneului internațional de șah de la Amsterdam (grupa marilor maestri), campionul mondial Boris Spasski l-a învins pe Ciric. Gheller a cîștigat la Jong-sma, Gligoric la Hort și Uhlmann la Langeweg. A fost consemnată remiza în partidele Tringov — Ree, Donner — Janosevic și Polugaevski — Csom. În clasament conduc Spasski (URSS), Uhlmann (R.D.

Germană), Gligoric (Iugoslavia) și Polugaevski (URSS) — toți cu cite 3/2 p. urmași de Gheller (URSS) — 3 p etc.

În turneul rezervat maestrilor, pe primul loc se află Adorjan (Ungaria) cu 4/2 p, urmat de Timman (Olanda). — 3/2 p. În runda a 5-a, Adorjan a cîștigat la Tatai, iar Timman l-a învins pe Van Geet.

Slavic pe locul II (2:02,4 la 200 m craul) la „Trofeul celor 7 coline”

ROMA, 20 (Agerpres). — Ziua a doua a tradiționalului concurs de înot „Trofeul celor 7 coline” a fost dominată de sportivii din R.D. Germană, care au terminat învingători în majoritatea probelor. La 200 m liber, pe primul loc s-a clasat Udo Poser (R.D.G.), cronometrat cu 2:01,1, urmat de românul Marian Slavic cu 2:02,4 (re-

cord național egalat), Robert Pangaro (Italia) 2:02,4 și Borloy (Ungaria) 2:04. Poser a cucerit și proba de 200 m fluture cu 2:11,0. Alți cîștigători: 100 m bras: Henninger (R.D.G.) 1:09,9, 200 m spate: Borloy 2:14,8, 200 m mixt: Pechman (R.D.G.) 2:15,2, 1500 m: Sperling (R.D.G.) 17:08,9.

Giacomo Agostini învingător și la Brno

La Brno s-a disputat un mare concurs internațional de motociclism (continînd pen-

tru campionatul mondial). La clasa 350 cmc, victoria a revenit campionului italian Giacomo Agostini (pe „M.V. Agusta”), urmat de compatriotul său Pasolini și de suedezul Andersson. Intrecerea rezervată motocicletelor de la clasa 250 cmc s-a încheiat cu victoria australianului K. Carruthers. Alte rezultate: clasa 50 cmc: A. Toersen (Olanda); clasa 125 cmc: G. Parlotti (Italia); motocicletele cu ataj: Enders — Engelhardt (R. F. a Germaniei).

DUPĂ COPPI ȘI ANQUETIL

EDDY MERCKX REUȘEȘTE EVENTUL GIRO-TOUR

„Seul contre tous”. Parcă niciodată expresia nu s-a potrivit mai bine ca în cazul lui Eddy Merckx și a zdrobitoarei sale victorii în disputa cu cei 150 de cicliști care, cu trei săptămîni în urmă, luseră startul din Limoges. Singur împotriva tuturor... Și totuși, dacă ne gîndim bine, în acest al 57-lea Tour de France asil belgian a fost chiar dezolat de singur, avînd de luptat nu cu ceilalți, ci doar cu el însuși și cu exesele talentului său. Într-ait de slab a fost opoziția celor cîteva duzini de așa-zisi „giganți ai șoselelor”. Deși echipa „Faemino” era pusă exclusiv la dispoziția sa, practic Eddy Merckx n-a trebuit să facă apel la „servitorii” în nici un moment al cursei. Poate că nemăsuratul său orgoliu nu concepe ca al-cineva să fie înaintea lui, ca el, Merckx, să stea în plasa unui „regarior”, să fie tras sau purtat spre sosire.

Alădăți Bartali, Coppi, Robert și trimiteau „locotenenții” să anihileze evadări, să schimbe trena, mai stăteau la căldură, urzeau intrigi pe sosea, făceau coaliții. Dar vine Merckx și dă peste cap tot ce se știa și era acceptat de un secol în domeniul tacticii curselor, ciclistice. El „omul în galben”, atacă totdeauna primul, fără nici un ajutor, nu acceptă nici o companie, se sceste detașat la Forest, la Divonnes les Bains, în Ventoux și la Cipale în Paris, făcînd aproape contracronometru un întreg Tur al Franței de peste 4000 km. Si asta cînd nimeni nu-i declarase război, iar avansul său era mai mult decât suficient pentru o victorie comodă. Directorii tehnici din generația lui Vietto rămîn cu gura căscată, cicliștii fac gar-gară cu Perrier, Pingeon abandonează.

Recapitulînd cele petrecute pe scena fierbinte a Turului Franței de la marele primă vedere o seamănătorie. Eddy a purtat 17 zile tricoul galben, a cîștigat 8 etape (egalînd recordul absolut al Ch. Pelissier) și-a adjudecat „Le grand prix de la Montagne”, probele contracronometru, inclusiv prologul de la Limoges, lăsînd doar tricoul verde (premiul sprinterilor) compatriotului său Walter Godefroot. Cu victoria din acest an Merckx își ocupă definitiv locul meritat în galeria marilor celebriități ale pedalei pentru că el a reușit ceea ce înaintea lui făcuseră doar doi cicliști (Coppi și Anquetil), să cîștige în același an Tururile Italiei și Franței.

Acest ciclist care în 1954, la Olimpiada de la Tokio, părăsise atât de curînt, sosind anonim în pluton cu Molcaeu și Cosma, a devenit repede un trusman al sportului cu pedale. Ambiția și setea sa de victorii nu cunosc limite. Reporterii francezi îl spun Pogre (câpșăunul) pentru că nu lărtă nimic. A cîștigat tot ce-i poate visa un ciclist: două titluri mondiale, 3 Milano — San Remo, Paris — Roubais,

Merckx, supercampionul pedalei, savurîndu-și triumful...

Foto: A.F.P.

Paris — Nisa, 6 tururi internaționale etc. etc. Fărăînd condamnat din principiul lui Simpson, Eddy (înălțime) să nu fie un căță-rător, Merckx s-a format și în această specialitate printr-un antrenament riguros, intens, pedant chiar, (iar na schiază la Chamoni). Pregătirea sa este perfectă, studiată, matematică și el acționează conform unei programări de computer. Dar Merckx e în definitiv și el om. Era cît pe aci s-o scri-tească... tocmai în acest tur al Franței, la escadarea muntei Ventoux, forînd prea mult pe ultimele serpentine, el a ajuns în vîrf epuizat și a lășinat sub flashurile fotoreporterilor. În mîntea celor de față, pentru o clipă a apărut spectrul lui Simpson, Eddy și-a revenit repede, i s-a dat puțin oxigen și totul a fost în ordine astfel că Chapatte a putut să scrie că Eddy Merckx este cel mai mare ciclist al tuturor timpurilor, lucru care l-a iritat însă pe Jacques Anquetil. Acesta a declarat fără înconjur că în epoca lui, belgianul nu s-ar fi clasat nici pe locul 5 într-un tur al Franței. Reporterii din Bruxelles au ripostat punînd întrebarea: „Ce ar mai fi făcut Coppi sau Anquetil dacă ar fi existat pe vremea lor un Merckx?”

Pentru edificare, răsfolînd arhivele Turului Franței, vom vedea că în 1952 Coppi a dom-nit cu o asemenea autoritate cursa înct organizatorii au instituit (după trecerea Al-pilor) un premiu suplimentar pentru locul doi, lumea pasi-onându-se atunci pentru duelul dintre Ockers, Ruiz și Bartali. Atunci Coppi a cîștigat acei Tur al Franței cu un avans de peste 28 minute față de Stan Ockers.

În urma lui Merckx se situează doi cicliști veniți pluton înfita oară în marea plun-ton: olandezul Zoetemelk și suedezul G. Pettersson. Si a-

tunci am putea invoca celebra butadă a lui Charles Pelissier: „Important nu este căl sosit primul, spune-mi cine a fost al doilea!”

Dar Merckx nu este un Walkowiak. El confirmă un palmares formidabil și apoi avea un etalon sigur: contrac-timpul, mediile orare care ex-primă valoarea intrinsecă a ciclistului. Desigur, epoca lui Coppi era mai bogată în cam-pioni, toți unul și unul, dar comparațiile în timp sînt alea-torii. Fausto Coppi a fost cam-

plonul anilor '50. Merckx este ciclistul de excepție al anilor '70. În condiții diferite, fiecare s-a situat cu un pas înaintea generației sale. Dacă sînt de-sebiți ca stil, sau metodă, cel or doi așa le sînt comune trăsături esențiale pentru un campion, o enormă putere de muncă, serozitate, pasiune, conștiința lucrului bine făcut, ceea ce în fond contează mai mult decît stabilirea de cla-samente și ierarhii.

I. GOGA

DUBLĂ ÎNTILNIRE INTERNAȚIONALĂ DE POLO LA TIMIȘOARA

TIMIȘOARA, 20 (prin telefon). În localitate s-a desfășurat dubla întilnire dintre echipele Industria Unii și Anilana Lodz (Polonia). În primul joc, gazdele au înregistrat o victorie clară asupra formației oaspe, clasată pe locul 3 în campionatul Poloniei, cu scorul de 9-6 (3-2, 3-1, 1-3, 2-0).

Și în cel de al doilea meci victoria a revenit tot formației timișorene, care s-a impus prin acțiune combinativă. Scor final: 8-4 (0-1, 2-0, 5-1, 1-2). Au marcat Kugel 3, Ladani 2, Somori, Reuter și Roth, respectiv Miskerics 2, Grambo și Planek.

P. ARCAN-coresp. princ.

PE COURTS-urile DE TENIS

După două zile de întreceri, în întilnire pentru „Cupa Davis” (finala zonei americane) care se dispută la Sao Paulo între echipele Braziliei și Canadei, scorul este favorabil cu 2-1 gaz-delor. În partida de dublu, perechea Thomas Koch — Edson Mandarino a învins cu 6-3, 3-6, 0-6, 6-4, 6-3 cuplul Mike Belkin — John Sharpe.

vingător de la Wimbledon. În finală, Newcombe l-a învins cu 4-6, 9-7, 6-4 pe compatriotul său Owen Davidson.

La Bratislava au luat sfi-rșit campeonatele internaționale ale Cehoslovaciei. În finala de simplu bărbați, Jan Kodes l-a învins cu 3-6, 6-3, 6-2, 7-5 pe Milan Holleck. Turneul feminin s-a încheiat cu succesul jucătoarei cehoslovace Vlasta Vopickova, învingătoare cu 6-4, 6-4 în fața american-cei Valerie Ziegenfuss. În celelalte finale: dublu masculin: Machan, Szoke (Ungaria) — Kodes, Kukul (Cehosl.) 5-7, 7-5, 6-6; dublu femei: Kodesova, Holubova (Cehosl.) — Vopickova, Neumanova (Cehosl.) 6-1, 9-7.

ȚIRIAC ȘI NĂSTASE ÎNVINȘI...

NEW YORK, 20 (Agerpres). — Turneul internațional de tenis de la Washington s-a încheiat cu victoria jucătorului american Cliff Richey învingător în finală cu 7-5, 6-2, 6-1 în fața compatriotului său Arthur Ashe.

În finala probei de dublu bărbați, cuplul sud-african Bob Hewitt — Fred McMillan a dispus cu 7-5, 6-0 de perechea română Iile Năstase — Ion Țiriac.

Proba de simplu bărbați din cadrul campeonatelor internaționale ale Elveției (în-trecerile se desfășoară la Gstaad) a revenit cunoscutului jucător australian Tony Roche, care în finală a dispus cu 6-3, 7-5, 6-3 de olandezul Tom Okker. În semifinale: Roche — Drysdale 15-17, 6-2, 8-3; Okker — Taylor 6-3, 6-2. În finala probei de simplu femei, Rosemary Casals (SUA) a întrecut-o cu 6-2, 5-7, 6-2 pe Françoise Durr (Franța).

Baschetbalistele italice învingătoare

În turneul feminin de baschet de la Messina, selecționa-ta Italiei a învins cu scorul de 84-47 (27-30) echipa Iugoslaviei. Cele mai bune jucătoare au fost Iugo-

slava Veger (21 puncte) și Itallanca Agostinelli (13 puncte). În prima și a competiției, echipa Iugoslaviei a surclasat cu 70-29 (26-12) reprezentativa Belgiei.

O interesantă experiență științifică

Înima sportivilor va stabili disciplinele în care aceștia pot avea cel mai mare succes

Jocurile sportive ale Commonwealth-ului, care se desfășoară actualmente la Edinburg, prilejuiesc experimentarea unui nou sistem de delimitare a celor mai indicate discipline sportive care pot fi practicate de un tânăr în funcție de activitatea cordului său. Metoda a fost elaborată de dr. John Ferguson, fiziolog de la Universitatea Edinburg, care a instalat în acest scop o clinică specială de cardiologie în incinta statului sportivilor. „Cerocăria noastră, cele mai complete întreprinse vreodată asupra unor sportivi de clasă mondială — a spus el — vor permite îmbunătățirea teh-nicilor, de antrenament și vor oferi atletilor ce vor participa aceste experiențe un avantaj asupra concurenților lor. Sintem în stare să acoperim o largă varietate de discipline sportive — de la sprinterii alergătorii pe distanțe lungi, luptătorii, boxerii, înotătorii, cicliștii și halterofilii.”

Din cei 2000 de sportivi din 42 de țări participanți la Jocurile sportive ale Commonwealth-ului, echipa de specialiști condusă de dr. Ferguson a ales 100 de „subiecți” pentru a fi supuși experiențelor. Ele sînt întreprinse cu ajutorul unui electrocardiograf special care oferă fotografii în două dimensiuni ale activității cordului, înregistrează bătăile inimii pe o bandă de magnetofon și le analizează cu ajutorul unui computer.

„Fiecare tip de sportiv prezintă o formă diferită de activitate a cordului, înainte și după efort, și pornind de la aceasta, noi putem evalua capacitățile sale” — a declarat dr. Ferguson. Cînd cercetarea este încheiată noi putem, de pildă, să sugerăm unui alergător pe distanța de 400 metri că ar obține rezultate mai bune pe 1500 metri, ș.a.m.d.” Pentru a exemplifica cele afirmate, savantul a luat, la întimplare, în fața ziarștilor prezenți, o „fișă cardiacă” purtînd numai un număr. „Această persoană — a spus el după

Scotianul Jan Stewart, învingător pe 10 000 m, înaintea celebrului recordman australian Ron Clarke

Telefoto: A.F.-AGERPRES

cercetarea fișei — este probabil un alergător pe distanțe medii sau un înotător”. Confruntarea numărului fișei cu un registru a stabilit că era vorba despre un înotător neo-zelandez specializat în proba pe distanța de 400 metri. „Dacă noi vom putea stabili cu precizie capacitatea cordului și caracteristicile plă-minilor și mușchilor unui sportiv, a continuat dr. Ferguson, atunci este pe deplin posibil să îndreptăm direcția dintre ei disciplina pe care să o practice și regimul cel mai propice de antrenament al său”.

I. R.

Noi campioni ai Jocurilor Commonwealth-ului

EDINBURG, 20 (Agerpres). În concursul de înot din cadrul Jocurilor sportive ale Commonwealth-ului, tînăra Karen Moras (16 ani), noul fenomen al natației australiene, a doborît recordul mondial la 800 m liber cu timpul de 9:02,45. Proba de 200 m liber bărbați a fost cîștigată de dublul campion olimpic Mike Wenden (Australia) — 1:56,69. Canadianul William Mahoney a terminat învingător la 200 m bras în 2:30,29. Iată și cîștigătorii unor fi-nale din competiția de atletism: înălțime — Pechman (Australia) 2,14 m; 100 m

plat femei — Raelene Bowle (Australia) 11,2; 100 m plat bărbați — Don Quarrie (Jamaica) 10,2; disc femei — Rosemary Payne (Scoția) 54,46 m. Alte rezultate: haltere, cat, pană — Perin (Anglia) 342,500 kg; cat, ușoară — Newton (Anglia) 375,500 kg; scrimă, floretă bărbați pe echipe — 1. Anglia; 2. Australia; 3. Canada. Adunarea generală a „British Commonwealth Games Federation” a hotărît ca ediția a 10-a a Jocurilor Commonwealth-ului să aibă loc în anul 1974 la Christchurch (Noua Zeelandă).

Jochen Rindt înaintea tuturor!

Marele Premiu automobilistic de la Brands Hatch (Anglia), care a reunit pe cei mai cunoscuți ași ai formulei 1, a fost cîștigat de austriacul Jochen Rindt, care

a acoperit 350 km în timpul de 1h57:02. Pe locul doi s-a clasat australianul Jack Brabham — 1h57:34,9. Patru dintre marii favoriți ai cursei, scoțianul J. Stewart, belgia-

vedere panoramică a startului în marea cursă de la Brands Hatch, cu marii ași în prima linie (de la stînga la dreapta): Rindt, Brabham și Ickx

continuu să conducă Jochen Rindt cu 36 de puncte, urmat de J. Brabham 25, J. Stewart 19 p, D. Hulme 16 p, C. Amon 14 p, P. Rodriguez 10 p, J. P. Beltoise 9 p etc.